

Synd, om Folkethinget selv accepterer det, Komiteen selv erkjender. Jeg tror ikke, at det er at gaa Centralkomiteen for nær; thi det foreligger ikk een, men mange Gange. Jeg har talt, ikke i Salen men privat, med den ærede Finantsminister, og jeg har faaet det ud, at hans sidste Grund til ikke at være med til denne Bevilling var Noget, som hviler paa en Misforstaaelse. Hans sidste Grund var den, at den Analogi, der var trukken med Bornholm, ikke holdt Stik; thi om ogsaa disse Penge, de sidste Penge af Centralkomiteens, vare brugte til bornholmske Havne istedetfor til det, som Givernes udtryffelige og trykte Tilstaaelse i Bladene gif ud paa, nemlig til private Interesser, saa kunde man dog ikke sige, at Staten derved var bleven beriget; thi disse Havne — saaledes opfatte jeg den høitærede Minister — havde ikke faaet Noget til Gave af Staten. Men det er en Misforstaaelse, mine Herrer! Disse Havne, blandt Andet Allinge og Svannike og flere andre, have hver faaet 50,000 Kr. af Centralkomiteens Midler, og efter at disse 50,000 Kr. til hver Havn ere anvendte af Centralkomiteens Midler, har Staten desuden tilstaaet samme Havne Laan, ikke saadanne, som man kan sige ikke ere Gaver; thi det er Laan, som hverken forrentes eller afbrages i mange Aar. Det kalder jeg Laan, der ere Gaver. Altsaa heller ikke den Argumentation kan holde Stik. Jeg paastaar, at det er aldeles juridisk godtgjort, baade at Staten er den ganste vist ufrivillige Marsag til dette Interessentfabs mærkelige Situation overfor Centralkomiteen, og paa den anden Side er det ligesaa juridisk godtgjort, at Centralkomiteens Midler, som Interessentfabet havde Grund til at vente yderligere Hjælp af, hvorpaa der foreligger Bevis, ere anvendte til Havne paa en saadan Maade, at det er aldeles utvivlsomt, at Staten derved har lukreret, at Staten, hvis den ikke havde faaet Centralkomiteens Midler anvendte til de selsomme Havne, nødvendig maatte være kommen til at betale Mere. Nu paastaar jeg, at det er mere end ubilligt, og jeg siger det ganste roligt igjen idag, at de ærede Medlemmer gjerne lige imod deres tidligere Afstemning kunne forkaste Forlaget, fordi det er min fulde Overbevisning, at den Tid ikke vil være fjern, da et for Interessentfabet gunstigere Forslag vil blive vedtaget af begge Thing, thi det er aabenbart, at naar begge Things Medlemmer se, hvorledes Sagen hænger sammen, ville de faae et ganste andet Begreb om den, end ved Udviklinger f. Ex. af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) og den høitærede Indenrigsminister, som jo umulig kunne være inde i denne Sags Ålter, der jo selsølgelig kun forelægges Sidste af hans underordnede Embedsmænd, og hvor altsaa alle de Dokumentationer og Bilag, som her have været fremme i Thinget, ikke kunne komme til at gjøre sig gjældende, fordi disse Em-

bedsmænd ikke have kjendt dem. Jeg bebrejder Ingen Noget, men jeg siger kun, at jeg tror, det vil være i meget høi Grad uimodsigt, at det er komplet umuligt, at det ærede Things Medlemmer kunne være tilbunds inde i denne Sag, naar end ikke Udvalgets Medlemmer kunne erkære, at de Alle ere tilbunds inde i den, og det tror jeg, Ingen vil.

Alberti: Under Forhandlingerne her er det fremhævet, til Exempel af den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), at den Post, hvormed der her skal stemmes, er en Ubetydelighed; den angaar jo i Virkeligheden heller ikke Mere end halvsjette Tusind Kroner, og naar det ikke var Andet, der var Spørgsmaal om, vilde jeg ikke tage Ordet imod den, allermindst under en 3die Behandling. Jeg vilde tænke som saa: Der gaar saa mange Lønder Guld i Havet og i Jorden paa Grund af de Mærkeligheder og Kuriositeter, der gjælde Forsvarsvæsenet, lad saa den Smule Penge løbe med. Imidlertid er det jo allerede her for nylig af en æret Læser paa den anden Side fremhævet, at der gaar meget Mere med til dette Forlag, og det var derom, jeg ønskede at æste en Oplysning af den høitærede Krigsminister. Jeg tillader mig at spørge ham om, i hvor stor en Pengesum dette saakaldte Kalkbrænderifort vil staa, naar han faar det opført efter sin Plan, og jeg vil bede ham lade os det vide nu, thi det bliver noget langvarigt, hvis vi skulle have Bækked og Oplysning igjennem Statsrevisionen. Det ærede Medlem for Frederiksborg (Dinesen) talte før om, at Ministeren tager 34,000 Kr. fra Artilleriet for at bygge dette Fort, saaledes ere vi allerede oppe ved 40,000 Kr.; men jeg frygter for, at den ærede Minister vil bruge mange flere Penge dertil. Da vi havde disse Kruppste Kanoner for her i Thinget ifjor — det er jo fra disse, de 34,000 Kr., som siges at blive tagne fra Artilleriet, skulle afstjæres — fremkom den ærede Minister med en Erklæring om, at han ikke kunde sige, hvad dette Fort vilde koste; han ansøgte dengang, at der vilde gaa 80,000 eller 87,000 Kr. — han nævnte begge Tal, jeg beder det efterset i Tidenden — til Opstillingen af disse sex Kanoner, og af denne Sum skulle igjen tages, hvad der skulle bruges til Underlaget for disse to Kanoner paa Kalkbrænderifortet; men vi fik ikke at vide, hvad denne Sum var. Nu tillader jeg mig altsaa at spørge den ærede Minister, om vi ikke skulde kunne faae at vide, hvad dette nye Fort vil koste, naar det bliver færdigt, ikke hvad det hidtil har kostet, saa faae vi vel ogsaa den billige Pris paa Pladsen at vide. Hvad der nu ellers kan være at sige om dette, kan man jo tilbøselig læse sig til i Kjøbenhavn's Borgerrepræsentations Forhandlinger, og der kommer det jo da frem, at den vigtigste Medhjælp, som den ærede Minister har havt til